

helt anderledes effektivt for Personalet. Jeg maa hævde, at ogsaa dette er ganske urigtigt, Arbejdet er ikke mere effektivt nu, end det var i 1920, tværtimod. Trafiknedgangen har gjort det mindre effektivt overalt og har, som jeg før paaviste, medført, at flere er henført til en længere Arbejdstid end før, netop fordi Arbejdet er mindre effektivt nu under den herskende Mindretrafik, og jeg vil roligt hævde — Trafikministeren gav mig for øvrigt Ret i det i Fjor, da vi talte om Takstloven —, at Banerne i Øjeblikket kan tage en Trafikstigning paa mindst 25 pCt., uden at det behøver at medføre nogen synderlig Personaleforøgelse, og uden at man derfor kan sige, at der i Øjeblikket er for stort et Antal Personale, idet alle nødvendige Poster jo skal være besat. Nej, det, der er sket forud for de nye Tjenestetidsreglers Indførelse, erkundet naturlige, at Personaleantallet reduceredes i Forhold til den faldende Trafik. Jeg kan bl. a. nævne for den højtærede Trafikminister en meget stor Banegaard her i Landet, som jeg kender lidt til, hvis Personale stadig er paa 8 Timers Normen, og som allerede, forinden det første Spareudvalg blev nedsat, havde reduceret sit Plads- og Pakhuspersonale med 80 Mand, og siden har arbejdet med fra 80—100 Mand færre end tilladt alene paa Grund af den mindre Trafik, den ganske minimale Trafik, som Statsbanerne for Tiden har. Hvis det ikke var saa indlysende rigtigt, hvad jeg her har sagt, tvivler jeg ikke om, at det høje Ting vilde kræve den højtærede Minister til Regnskab for, at den desværre saa overordentlig store Trafiknedgang slet ikke havde givet sig noget rimeligt Udslag i Personalebesparelse, paa samme Maade som Trafikforøgelsen gav sig Udslag under den tidligere Regering. Nej, Ministeren har her i Salen ved Finanslovens første Behandling maaske misforstaaet de Tal, der er fremkommet, men realiter har han misbrugt nogle fra Administrationen opgivne Tal, og disse Tal er fløjet ud over Landet og er blevet yderligere misbrugt, jeg har da hørt noget om, at det ærede Medlem Hr. Rudfeldt har lagt lidt til og opereret med — var det 10 000 eller 11 000 Mand, der skulde være faldet som Offer for Regeringens Berigtigelse af den doktrinære 8 Timers Arbejdsdag? Jeg synes, at Ministeren bør erkende dette, det er menneskeligt at fejle. Hvis han ikke vil det, saa er det værst for ham selv og for den fremtidige Tillid, som en Minister bør kunne vente i denne Sal, naar han fremsetter officielle Redegørelser.

L. Rasmussen: Jeg vil først bringe den højtærede Minister en Tak for det Løfte, han har givet om at ville undersøge Forholdene ved Færgerne, og om det var forsvarligt at foretage den Indskrænkning af Personalet, som har fundet Sted. Ligeledes for hans Tilsagn om at ville undersøge Forholdene med Hensyn til Salget paa Perroner og Restaurationer. Derimod kan jeg ikke takke Ministeren for hans Svar paa de to Spørgsmaal, der fra socialdemokratisk Side er rejst i Finansudvalget: om Bygningen af Lille Bælts Broen og om Forcering af Arbejdet ved de østjydske Stationer. Den højtærede Minister sagde, at det naturligvis af Hensyn til Trafikken var ønskeligt, at disse Arbejder blev udført, men jeg vidste meget godt, at Grunden til, at det ikke skete, var, at vi mangler Penge. Jeg forstaa derfor, at det er Ting, der vil blive stillet i Bero. Nu skal jeg indrømme, at naar vi fra socialdemokratisk Side har rejst disse to Spørgsmaal og Spørgsmaalet overhovedet om Arbejder ved Statsbanerne, har det mindre været af Hensyn til, at det var nødvendigt for Trafikken hurtigst muligt at faa Arbejderne udført, men mere under Hensyn til, at vi, hvis disse Arbejder blev paabegyndt, vilde blive i Stand til at beskæftige et ikke ringe Antal Arbejdere. Jeg læste i Gaar i et Blad fra Horsens en Udtalelse af en Ingeniør, der har faaet Jordarbejdet ved Udvidelsen af Flytningen af Horsens Statsbanestation, et Arbejde, der allerede er udbudt og paabegyndt. Han sagde, at han til at begynde med havde averteret om, at han skulde bruge 35 Mand, men der meldte sig mere end 10 Gange saa mange hos ham næste Morgen. Han sagde, at det gjorde ham ondt at se alle de Mennesker, der gik skuffede derfra, og da man spurgte ham, om det ikke væsentlig var Folk fra Horsens, der vilde blive beskæftiget, svarede han, at selv om Arbejdet kom op paa det højeste, vilde der, hvis Arbejdsløsheden varede ved, være mere end Arbejdskraft nok i Horsens. Det gjorde mig ondt, sagde han, at jeg ikke er i Stand til at beskæftige langt, langt flere, naar jeg saa den dybe Skuffelse hos de Mennesker, da jeg maatte sige, at jeg havde ingen Beskæftigelse til dem. Dette viser for det første, at Arbejdsvillien er til Stede, man søger Arbejde, hvor det er muligt. Jeg har ikke selv noget egentlig Kendskab til det, men Jordarbejde er vel ikke just det behageligste Arbejde at udføre om Vinteren. Alligevel